अद्यापि तत् कमलरेणुसुगन्धि वक्त्रं
तत्प्रेमवारि मकरध्वजतापहारि ।
प्राप्नोम्यहं यदि पुनः सुरतैकतीर्थं
प्राणांस्त्यजामि नितरां तदवाप्तिहेतोः ॥४२॥

अद्यापि अहं यदि पुनः तद्वक्त्रं प्राप्नोमि तदा नितरां यथा स्याद् एवं प्राणान् असून् त्यजामि मुंचामि । किं निमित्तं । तदवाप्तिहेतोः तत्प्राप्तिनिमित्तं । कथं भूतं तत् । सुरतैकतीर्थं सुतरां अतिशयेन यो रतः संतोषः तस्य एकं मुख्यं तीर्थं स्थानं पात्रं इति यवत् । पु° । तत्प्रेमवारि तस्याः प्रेम एव वारि जलं यत्र तत् । अन्यत्रापि तीर्थे जलं भवति । पु° । कमलरेणुसुगन्धि कमलरेणुवत् सुगन्धि । पु° । मकरध्वजतापहारि कन्दर्पतापशमनकारि । अन्यदपि तीर्थं कमलरेणुसुगन्धि तापहारि भवतीति ॥४२॥

अद्याप्यहो जगति सुन्दरलक्षपूर्णे
चान्योन्यपीवरगुणाधिकसंप्रपन्ने ।
अन्याभिरित्युपमितुं न मयावशक्यं
रूपं तदीयमिति मे हृदये विषादः ॥४३॥

अद्यापि मे हृदये इति विषादोऽस्ति । इतीति किं । अन्याभिर् नायिकाभिः तदीयं रूपं उपमितुं उपमानं कर्तुं मया नावशक्यं न पार्य्यं इति । क्व सति । जगति संसारे सुन्दरलक्षपूर्णे सति सुन्दराणां लक्षं असंख्यातं तेन पूर्णं व्याप्तं तस्मिन् । कथं भूते जगति । अन्योन्यपीवरगुणाधिकसंप्रपन्ने अन्योन्यस्य ये पीवरगुणाः तेषां अधिकं अतिशयः तस्मिन् संप्रपन्नं व्याप्तं तस्मिन् । चशब्दः पदपूर्णे अहो इति कष्टे ॥४३॥

अद्यापि सा ह नवयौवनसुन्दराङ्गी
रोमाञ्चवीचिविलसच्चपलाङ्गयष्टिः ।
मत्स्वान्तसारसचलद्विरहोच्चपङ्कात्
किञ्चिद्गमं प्रथयति प्रियराजहंसी ॥४४॥

अद्यापि सा प्रियराजहंसी किंचिद्गमं किंचिद् गमनं प्रथयति व्यापयति । कस्मात् । मत्स्वान्तसारसचलद्विरहोच्चपङ्कात् मम स्वान्तं अन्तःकरणं तदेव सारसं कुशेशयं तस्मिन् चलं प्रचुरीभवं चासौ विरहश्च स एव उच्चपंकः महत्कर्दमः तस्मात् । कथं भूता सा । नवयौवनसुन्दराङ्गी नवयौवनेन स्तुत्यतारुण्येन सुंदरं मनोहरं